

שיעור למחנכ/ת

מאבק באלימות כלפי נשים

התייחסות למחאת הנשים דצמבר '18

מטרות:

1. התלמידים יכירו את היקפי התופעה של הפעלת אלימות כלפי נשים, נערות וילדות בחברה הישראלית בימינו.
2. התלמידות יבינו את חשיבות האחריות החברתית למניעת תופעת האלימות כלפי נשים ויתנגדו לאדישות הקיימת כלפי התופעה.
3. במה ומקום עבור התלמידים והתלמידות לשוחח על אירועי השבועות האחרונים – האלימות וגל המחאה ולעבד תחושות ומחשבות יחד.

למחנכ/ת: השיעור המובא בפנייך עוסק בתופעה כואבת וקשה שהולכת ונחשפת עם השנים בהיקפים גדלים. אלימות נגד נשים מתפרסמת בעיתון במקרי רצח ואלימות קשה – היא נוגעת לנשים בכל הגילאים ובכל חלקי החברה הישראלית. אלימות זו מתבטאת גם בחיי בתלמידות והתלמידים באופנים שונים, ולכן הצפת הנושא יכולה לעורר התנגדות. הקושי בשיחה יכול להתעורר גם בקרב בנות שחוו את אלימות כלפיהן באופנים שונים וקשה להן להודות בזה, לדבר על זה ולהיחשף. וגם בעבור בנים שעלולים לחוש אשמים/מותקפים או שזה בכלל לא נוגע אליהם. חשוב לציין שהמאבק הוא נגד אלימות כלפי נשים, המאבק אינו נגד גברים מעצם היותם כאלה, והמטרה של השיעור היא ליצור שותפות בין כל התלמידים למניעת האלימות. נסו לחשוב מראש על הכיתה, אילו סיטואציות רגישות יכולות לעלות, עם איזה תלמיד/ה יש לשוחח מראש על השיעור ולהכין אותו/ה, מה מתאים ומה לא מתאים להעלות בפורום הכיתתי. חשוב מאד לפתוח את הנושא ולדבר על האחריות ועל היכולת לשנות את המציאות הזו, במיוחד כבני נוער.

מהלך השיעור:

- חלק א' – הכרות עם תופעת האלימות כלפי נשים – מצגת – 15 דק'
- חלק ב' – התנגדות לאדישות – סרטון – 15 דק'
- חלק ג' – ביחד אפשר לעשות שינוי – 15 דק'

חלק א' – הכרות עם תופעת האלימות כלפי נשים (15 דק')

נאמר לפתיחת השיעור: בתקופה האחרונה מדברים הרבה בתקשורת על אלימות נגד נשים, לאחרונה ציינו את יום המאבק באלימות נגד נשים (25/11) ומאז נרצחו עוד 2 נערות. בשנה האחרונה נרצחו בישראל 24 נשים. זה דבר שקשה לדבר עליו, הוא חלק מהיומיום שלנו, הוא יכול לעורר הרבה רגשות, פחד, כעס, חוסר אונים. היום ננסה לגעת קצת ברגשות האלה. אני מצפה מכם לגלות רגישות אחד כלפי השנייה בשיחה, לשמור על הדיון מכבד ונעים ולעשות מקום לדעות ורגשות שונים. אם מישהו/י מרגיש/ה שקשה לו/לה מדי אפשר לבקש לצאת לכמה דקות להתאוורר ולחזור.

נצפה: במצגת המורכבת מתמונות וכותרות מהתקשורת בארץ ובעולם, נתונים, סיפורים אישיים. **נבקש** מהתלמידות/ים לבחור שקופית אחת, נתון או מקרה מתוך המצגת שהעלתה בהם רגש, תחושה או מחשבה שירצו לשתף בה את הכיתה (יכול להיות כאב, כעס, מחשבה). לאחר המצגת תני למספר תלמידים לשתף במה שהם בחרו.

דיון:

- מה ידעתם ביחס לתופעה הזו? ומה לא ידעתם / הפתיע אתכם?
- איך לדעתכם תופעה כל כך רחבה ממשיכה להתקיים ללא הפרעה?

למחנכת: מטרת המצגת והדיון היא להכיר לתלמידים ולתלמידות את חומרת התופעה ולתת ביטוי לרגשות שהיא מעוררת. לשם כך חשוב גם להכיר את הנתונים וגם לחבר אותם רגשית לקושי שבה. הכוונה היא כמובן לא לזעזע בסיפורי אימה, אלא לקרב את התופעה למציאות החיים. אנו נוטים להרחיק את זה בהסברים רציונליים, בציניות ובדרכים נוספות. חשוב שתתקשו, בעדינות ובאחריות, לעמת את החניכים עם הקושי בסוגיה ולא תאפשרו לשיחה לברוח למקומות שמתחמקים מכך.

חלק ב' – התנגדות לאדישות (15 דק')

נצפה: סרטון השכנים ([קישור לסרטון](#)). הסרטון מציג ניסוי שנערך בשכונת מגורים בבריטניה – מה קורה כשעושים רעש בלילה לשכנים? אם מדובר במוסיקה רועשת – השכנים יבואו להתלונן. אם מדובר באלימות במשפחה – הם לא יבואו.

דיון:

- מה ראינו בסרטון?
- איך הרגשתם כשראיתם את הסרטון? (פחד, חוסר מוגנות, אם יקרה לי משהו האם מישהו יעזור לי?/בעס/תסכול?)
- מדוע לדעתכם היה הבדל בין הבחירה של השכנים להתערב בפעם הראשונה לעומת הבחירה לא להתערב בפעם השנייה?/למה השכנים לא עושים כלום כששומעים אלימות מאחת הדירות?
- של מי האחריות להתמודד עם תופעת האלימות כלפי נשים בחברה?
- מה אנחנו אומרים לעצמנו כאשר אנחנו מפחדים להתערב בסיטואציה אלימה או שנדמה לנו שיכולה להוביל לאלימות?

חלק ג' – ביחד אפשר לעשות שינוי! (15 דק')

צופים/ות: במצגת: על המחאה הנוכחית, דוגמאות לשביתות ומחאות של נשים ברחבי העולם שהביאו לשינוי משמעותי.

דיון:

- אמרנו שקשה להתערב, ולפעמים אנחנו אדישים או מפחדים לנקוט עמדה, לקחת סיכון, לשלם מחירים עבור משהו – מה מאפשר לנשים האלה לעשות מעשה?
- מה נותן כוח למחאה?
- מה אתם מבני נוער יכולים לעשות? ביחס לסביבה שלכם, הכיתה, בית הספר?

סיכום:

גם לבני ובנות נוער יש אחריות על מניעת האלימות כלפי נשים. התופעה הזאת משפיעה גם על המתרחש סביבכם וביניכם. עלינו להתמודד עם האדישות שבתוכנו ולבחור להתערב, לפתוח עיניים, לשים לב להתנהגות שלנו אחד כלפי השניה. ובנוסף לצאת לפעולה אקטיבית – להגיע למחאות, לפעול ברשתות החברתיות כחלק מקמפיינים, להכין כרזות או לפעול בבית הספר כשמתרחש רצח נשים בישראל.